

søger jeg sådan set at sige, at selv om man gik ind i den tankegang, som regeringspartierne og Dansk Folkeparti lægger frem her, er det så ikke sådan, at det selv i deres lejr giver anledning til bekymring, at der rent faktisk stadig væk på det kommunale landkort eksisterer en række enheder, og det er jo ikke så få, som selv op til i dag erkender, at de ikke har været i stand til at løse opgaven, og derfor er gået ind i miljøcentre, men som nu ikke længere kan indgå i de miljøcentre, fordi de bliver nedlagt qua det, at nogle af de store kommuner tager opgaverne hjem? Giver det ikke anledning til en form for bekymring for, hvordan man rent faktisk i virkelighedens verden skal løse tingene de steder? Det synes jeg et eller andet sted.

Uanset hvad indgangsvinklen er til det her spørgsmål, så synes jeg et eller andet sted, at det altså er et fælles problem, vi må kigge på.

(Kort bemærkning).

Miljøministeren (Connie Hedegaard):

Jo, men der er en mængde fælles problemer, som vi skal kigge på, og det er jo derfor, at jeg håber på, at også oppositionen har lyst til at gå ind i en ordentlig proces omkring de her meget centrale og meget vigtige love. Det er derfor, vi laver kvalitetsstyringsordning; det er derfor, vi laver koordinationsfora, altså finder nogle fora, hvor der kan være dialog.

Det er jo ikke sådan, at når vi nu er færdige med førstebehandlingen i dag, så er der ingen, der snakker nærmere sammen, og når vi får trykket på knapperne en eller anden gang i juni, så er det her bare vedtaget. Der udestår jo et gigantisk arbejde med at udmønte det her og tage højde for alverdens spørgsmål, og jeg kan love, at ingen jo er mere interesseret i, at den proces skal blive vældig vellykket, end de partier, der lægger stemmer til reformen, og selvfølgelig også det ministerium og den minister, der skal forvalte lovene og sikre, at der ikke ud af det her kommer en dårligere miljøbeskyttelse, men tværtimod forhåbentlig fundamentet for at lave endnu mere fremadrettet miljøpolitik i Danmark.

(Kort bemærkning).

Steen Gade (SF):

Jeg er glad for, at ministeren bekræfter, at reformen ikke er lavet ud fra et miljøsynspunkt, og at det, vi står og snakker om, heller ikke handler om at forbedre miljøet. Det er jeg jo glad for at ministeren siger ja til. Jeg synes så, det er lidt

trist, at det er realiteten, men det er da godt, at vi får det på bordet, og at det bliver tydeligt.

Når jeg bliver lidt træt af ministerens svar, er det, fordi jeg synes, at hun faktisk låser sig fast i den her debat og lyder alt for ubekymret. Svaret på faglig bæredygtighed kunne da lyde smart nok. Selvfølgelig kommer der da i gennemsnit flere ud i færre kommuner. Det er jo banalt.

Men hvorfor forholder ministeren sig ikke til problemet med den faglige bæredygtighed, når man slår det regionale niveaus faglige bæredygtighed i stykker? Det er jo det, der er problemet, og ikke det andet.

Kl. 13.55

Så om forenklinger, og det kan vi kigge nærmere på i udvalget: Altså hvis ministeren virkelig vil fastholde i de her 3 måneder, vi nu skal knokle med de her forslag, at det her er forenklinger, så ved jeg ikke, hvad jeg skal gøre, for ude i det virkelige liv vil der være virksomheder, der kommer under staten, det vil så være Miljøstyrelsen, en række ting kommer under Skov- og Naturstyrelsen, vi får regionerne ind på banen, vi får de statslige regionale enheder ind på banen, vi får kommunerne ind på banen.

Det er altså svært at sige, at det er forenklinger, når vi i virkeligheden tidligere i stor udstrækning har nøjedes med tre niveauer.

(Kort bemærkning).

Miljøministeren (Connie Hedegaard):

Jamen jeg forstår det helt ærligt ikke, for den tidligere direktør for Miljøstyrelsen vil da vide, at sådan er det også i dag. En virksomhed skal da gå mange forskellige slags steder hen, så selvfølgelig kan man opremse, at en virksomhed fremover skal snakke med Miljøstyrelsen en gang imellem, ja, selvfølgelig skal den det, det skal den da også i dag. På det punkt tror jeg altså at vi kan tegne pile fra nu af og ind i evigheden, men grundlæggende vil der altså i en lang række situationer ikke mindst for borgeren være et niveau mindre, man skal henvende sig til, fordi mange af de borgerrettede opgaver ligger hos kommunen.

Må jeg så ikke også sige til det her med antallet af medarbejdere: Mit eksempel skulle sådan set bare bruges til, at når man hele tiden vil skabe en myte om, at der kun er tale om atomisering af faglige miljøer, så siger jeg blot, at bevægelsen altså går begge veje. Der er en række steder, hvor man vil opleve styrkede faglige miljøer. Det vil man bl.a., fordi af de godt 2.000 medarbejdere, der i dag er beskæftiget med miljø